

han have Ret; men det kan ogsaa være Tilfældet, at Varne og Fugtighed netop kunne virke under forskellige Forhold paa to Marker, der ligge lige ved Siden af hinanden, thi selve Jordbundens Bestaaffenhed fremkalder ikke saa lidt Forskel med Hensyn til, hvorledes Varne og Fugtighed virke, og Spørgsmaalet er, om vor Jordbund ikke er ligesaa heldig som Jordbunden er paa andre Steder, hvor Roer dyrkes med Fordel. Det synes mig dog at fremgaa af de Beretninger, man har, at Sukkeroerne hertilands kunne dyrkes med ganske godt Held. Naar der, som et Exempel paa, at man dog ikke saaledes ubetinget turde eller burde slutte sig til denne Industri, blev henvist til de engelske Forhold, hvor Roesukkerfabrikation har udviklet sig til den største Fuldkommenhed, medens man dog ikke i England har oprettet Roesukkerfabriker, saa tror jeg, at Grunden dertil maa søges i ganske andre Forhold. Vi skulle huske paa, at England skal have meget tilført foruden Sukker; det skal have indført Korn, Kjød, Smør, Ost osv., og disse Produkter ere i meget høj Pris i England paa Grund af, at Landet ikke selv kan producere dette i tilstrækkelig Mængde. Følgen deraf er, at selve Roerne i England finde bedre Anvendelse ved at omsættes i disse Slags Produkter gennem Meierier, ved Opfodring og desl., end ved at anvendes til Sukker. Forholdene her og i England blive saa vidt forskellige, idet de Ting, som vi skulle benytte vore Fodroer til, ere saa betydelig billigere her end i England, hvorimod Forholdet med Hensyn til Indførelsen af Sukker maa staa lige. Jeg tror saaledes, at Grunden, hvorfor der ikke er oprettet Roesukkerfabriker i England, er den, at Roerne der have fundet en anden Anvendelse, som betaler sig endnu bedre. Der er blevet talt om Fabriken i Odense og om, at dens Pengeforhold ere særdeles gode; men dette skal jeg ikke oppholde mig videre ved, da jeg tror, at det erede Medlem for Odense (S. Koch) har bevareret det emmelig fuldstændig. Uagtet man har tilstrækkelig Arbeidskraft, maa man dog der vedblive at arbejde under ugunstige Betingelser. De fleste ville jo dog være lidt forsigtige med deres Penge. Hvad vi her skulle have for Die, er, om Gjennemførelsen af denne Industri kan berede det Almene en virkelig gunstig Fremtid. Naar den kan dette, bør vi hjælpe til at fremkalde Betingelserne for, at den kan udvikle sig; men dersom disse Betingelser ikke kunne komme tilstede, er det ganske vist, at enhver maa betænke sig paa at vove for meget derpaa. Min Opfattelse er den, at jeg tror, at vi ville være heldigt stillede — idet jeg bestændig gaar ud fra, at denne Industri vil kunne faa en Fremtid her — naar vi bringe denne Industri frem paa samme Maade, som det er sket i vort Naboland Sverrig, saaledes at den bliver fritagen for Afgift i nogle Aar, hvorefter Afgiften steg, indtil man endelig naaede at komme til det Punkt,

hvor Tolden betalttes fuldt ud. I Mellemtiden vilde man opnaa, at Roerne betalttes saa meget dyrere, som den Told, man var fri for, udgjorde; man vilde derved fremme Roesukkerfabrikationen i saa høj Grad, at naar dette Naremaal var gaaet, vilde Fabrikerne have tilstrækkeligt Raaskof, og derved vilde de være i Stand til at betale Told i Forhold til, hvad de oversjiske Sukkere maa bære. Naar Fabrikerne havde naaet dette Point og kunde staa sig, saa var det ikke alene til stort Gavn for Agerbruget, at der var fremkommet en mere almindelig Roesukkerfabrikation, men det var ogsaa til stort Gavn for Arbejderklassen, der saa meget snarere vilde finde Arbejde under trange Forhold. Det er en Selvfølge, at da vi nu engang have faaet Loven af 1873, kan der ikke være Tale om, at vi kunne komme fra den, men ethvert Forslag, der maatte komme frem — saaledes som der her oftere er blevet hentydet til, at der vil — for at støtte Sagen og hjælpe den saa langt frem, at der kan være Haab om, at den kan gaa en Fremtid ind, maa finde Støtte hos mig, fordi jeg, efter den Overbevisning, jeg har faaet ved at se Forholdene paa nært Hold, er kommen til det Resultat, at Sagen vil kunne føres igjennem og bringe noget Godt og Heldigt med sig for vort lille Land.

Formanden (Krabbe): Der er for Tiden indtegnet 5 Talere. Jeg anser det derfor for rettest nu at afbryde Forhandlingerne.

Ved det erede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) er der indbragt et Andragende fra Gieren af Skodborghus om en Erstatning for det ham formentlig ved Medlæggelsen af Post- og Telegraffstationen i Skodborghus tilspøiede Tab.

Ved det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. N. Hansen) er der indgivet et Andragende fra Peter Emilus Hingstrøm angaaende en Invalidunderstøttelse.

Begge disse Andragender ville blive overgivne til Finansudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Afgiften af indenlandsk Roesukker.

Mødet havet Kl. 4^{3/4}.